

Peko Lalić

**VRTOGLAVICE
UMA**

a f o r i z m i

(1996 – 1999.)

MASKE PADAJU IZMEĐU REDOVA

O knjizi aforizama „Vrtoglavice uma” Peka Laličića

”Piši kao što govoriš, a čitaj između redova!”

Ova parafraza poznatog saveta može važiti i za knjigu aforizama „Vrtoglavice uma” majdanpečanina Peka Laličića (Gusinje, 1944.), koga poodavno znamo kao pesnika, a od nedavno se počeo pojavljivati i kao autor najsazetije književne forme, da bi, evo, ponudio i knjigu aforizama.

On piše jasno, onako kako govori, a s pravom preporučuje čitanje između redova jer zna i o kome piše i kome piše. Samo tamo gde je mnogo toga okrenuto naglavačke, mogla je i da nastane ovakva misao: „Skinuli smo maske. Bal može da počne”. U ovoj knjizi čitanoj između redova, pale su mnoge maske i tako je priređen pravi bal duha.

Na meti Laličićevog pera našle su se brojne izopačenosti (u našem ili bilo kom društvu), a neretko nađe se i neka sasvim aktuelna, i sasvim naša, i sasvim čista situacija (kao što je ona, na primer, o redovima za ulje i šećer).

Osnovna forma satirisanja u ovoj knjizi je igra reči. Laličić se, međutim, ne igra rečima samo radi igre, niti samo radi duhovitosti. Njegova igra reči ima svoje puno opravdanje u onome što njome postiže. Za nju bi se, bez preterivanja, moglo reći da je više od igre. Ilustracije radi, evo samo nekoliko primera koji to potvrđuju: „Nije on kriv što je gore, gorelo mu je dole”. (Mnogi od nas znaju podosta onih koji nisu bili ni za dole, a otišli su gore, pa nam je zato svima mnogo gore nego što je bilo!). A to je, možda, i zato što:

„Mi nismo imali ni jednoga Luja, ali lujki imamo napretek”. Ili: „Sve smo stavili pod lupu, a lupa ko kad hoće”. Međutim: „Nije mi što su odskočili, nego što su mi doskočili”.

Ali: „Ja imam ljudska odličja, odlikovanja dajte onima koji to nemaju”.

Jer: „Od nekih klada ni iver ne pada!”

Evo samo još dve takve misli:

„Kada su mu prilepili etiketu, on je odlepio”.

„Mi smo za korenite promene. Ne za korenje”.

Ovako se rečima može igrati samo onaj ko to ume valjano da čini, a da pritom to ne liči na igru, već da to bude i satirični i duhoviti aforizam o našoj svakodnevnici čije se trajanje meri godinama. No bez obzira na sve, mi:

„Teramo mak na konac. Rešili smo da preživimo po svaku cenu”. I preživećemo, ako i u ovakvim uslovima možemo ovako da govorimo o sebi:

„Čuvajte se nas, mi sve gutamo!”

Odlični su i oni Laličićevi aforizmi koji su zasnovani na (prividnom) paradoksu:

„Našoj svetloj budućnosti se crno piše”.

„Tek kad sam progledao, pao mi je mrak na oči”.

„Dobili smo izbore, a izgubili kompas”.

„Moj komšija je na visokom položaja. Dvorska je luda”.

Kakvi smo dobro i opstajemo:

„Mi dobro potkovane držimo u štalama”, kaže Laličić i dodaje:

„Pali smo s konja na magarca i ostali svoji na svome”. A to je moguće zato što:

„Masa je sve ono što se da oblikovati”, Jer: „S kim si, onakav si – reče dvorska luda” piše Peko Laličić. Uostalom, „Svet je mali, srešćemo se još – ču se glas ispod giljotine!”

Aforističara je, na našem tlu, sve više, ali bi bilo korisno da se sa Laličićem još koji put ovako sretnemo.

„Dobili smo platu. Kuća časti!”

Ovom prilikom Laličić časti. Jezgrovito i bitko, kako se jedino i može aforizmima.

Izdavaču može biti čast da omogući što većem broju ljubitelja oštrem misli da se posluže sa Laličićeve trpeze. Zato svesrdno preporučujem knjigu za objavljivanje!

U Boru,
15. marta 1999. godine

Milen Milivojević

Vrtoglavice uma su posledica dugog razmišljanja
o aktuelnim političkim temama.

Uspravite se!
Ako imate tri čiste.

Iako ovo nigde ne vodi,
već smo tamo.

Glupost je centar naše pažnje!

Naše dalje ukopavanje je sudbinsko pitanje.

Kada kola pođu nizastranu,
volovi stupaju na scenu.

U našem bezdanu ima mesta za sve,
i svašta.

Nije normalno da veliki lažu ako i ne krađu.

Bez sumnje,
naša klackalica je pod uticajem vrtoglavice uma.

Život većine nas je zapetljanost
u neutešnu stvarnost.

Naša budućnost je treća dimenzija jednosmerne ulice.

Ovoga puta ni prošlost neće proći.

„S kim si, onakav si!” – reče dvorska luda.

Apolitično je misliti –
a ne izjašnjavati se!

Tek kad smo potpuno skrenuli, mi smo krenuli.

I onima gore, večne kuće su dole.

Ovo je obećana zemlja.
Obećali su nam hleba.

Na nas ne računaju.

Nas samo broje.

Kad se sve sabere, shvati se da su u igri nule.

**Ne skrećite nas s puta.
Uživamo u bespuću.**

Kad pametni okasne, odzvonjava smislu.

**Pobedili smo vreme.
Naterali smo ga u slepu ulicu.**

**Nije da kod nas ne valja tek tako.
Kod nas ne valja i onako.**

Naš vrh su zasenile neke usijane glave.

**Ili naš kantar ne valja,
ili se nešto drugo iza brda valja?!**

**Pošto su nam mišljenja bila podeljena,
opredelili smo se za borbu.**

Na svome nebu i gavranovi su pevačice.

**Dosta je bilo –
biće nas još!**

Opekli smo se još dok smo kovali srp i čekić.

**Nije kome je rečeno, ni kome je suđeno,
već iza koga stanu.**

**Ako ste za male pare radili danas,
malo-sutra nećete!**

**Pišite nam šta ima novo kod vas u vrhu.
Kod nas sve starudija do starudije.**

**Sve bitke smo dobili.
U tome je naša tragedija.**

**Jednima je dan godina,
drugima je godina Badnji dan.**

Beda demokratije ili demokratizacija bede,

pitanje je sad?!

**Podiže se nejak i nevičan –
pogurajmo ga u prve redove.**

Dugačak jezik je kama u rukama neobazrivi.

U zemlji magije sve je na klackalici.

**U današnje vreme i kada se šalite na svoj račun,
ispostave vam račun.**

**Nije on kriv što je gore –
gorelo mu je dole.**

Kad god napunimo gaće, setimo se da smo u lavirintu.

Onima što padaju, svejedno je odakle vetar duva.

**Ponovo se nameće pitanje:
Zašto kod nas, uglavnom, bukve visoko rastu?!**

Malo–sutra je naša budućnost?!

**Još je prisutna dilema:
Da li je škola majka života i lošim učenicima?**

Sve je u redu dok se vrh ne uneredi.

**Razbili smo iluzije –
o zdrav razum.**

**Ne mogu svi sve.
Neki mogu svašta.**

**Je li moguće da ono što juče beše svetinja,
danas, svetinja?!**

**Nije nama što propadamo,
nego što dno ne vidimo.**

**Pali smo s konja na magarca
i ostali svoji na svome.**

**Prosto da ne verujete kako je kod nas –
sve prosto.**

Ravnoteža je uspostavljena.
Pao nam je i drugi tas.

Izbori su na pragu.
Prag smo spustili nisko.

Dok se nismo prebrojavali,
bili smo svi na broju.

Nije ovo vukojebina.
Ovo je zemlja krvavih bajki.

Mnogi doživljavaju prostor oko trona
kao leglo gnjida i poltrona.

Daleko smo otišli –
u tapkanju u mestu!

Nikako da se smrkne
ovima što vedre i oblače.

Teško je naći kaiš za raspojasanu vlast.

Ne sme istina da procuri.
Garant je pravna država.

Naše vreme je palo u nevreme.

Ako ćemo po starom,
na Istoku ništa novo.

Ne može se govoriti o promenama
dok nam ispiraju dušu čorbom od mozga.

Za sve koji se bude,
ima svetla i pre prosvetljenja.

Pobrkali smo lončiče.
Učukani su u upotrebi.

U krug destrukcije superiornosti se jedino može –
tačkom otpora.

Neke sudije su na ceni.
Cena nije fiksna.

Znamo mi šta hoćemo,

ali nećemo da znamo.

**Kad slepci predvode, samo obnevideli vide –
bolje sutra.**

**Ludaje su nekada imale upotrebnu vrednost.
Danas ne drže vodu.**

Mišljenja pojedinaca su danas sumnjive radnje.

**Samo diktatorski režimi proizvode –
inflaciju slobode.**

**Kod nas nema šta nema,
ali zato ima svašta.**

Sa ovoliko nula, ni makac dalje!

**Ne bismo mi dovde dogurali
da se nekima nije osmehnula sreća
još na analfabetskom tečaju.**

Zaratile smo zbog različitog tretmana.

**Neprijatelj je pao pogođen –
našim slavopojkama.**

**Crno je što ne pritiče,
još crnje što preterano otiče.**

Našoj svetloj budućnosti se crno piše.

**Sindikati su na ceni,
iako ne pitaju za cenu.**

**Kad se svetla ugase, vidi se
da smo borbu protiv kriminala izgubili za videla.**

**Mi nismo imali nijednoga Luja,
ali lujki imamo napretek.**

**Jedna od izbornih:
I ako birači ne dođu, mi imamo prođu.**

Od kuvanja manjine, većini je muka.

Naša kocka je pala pred vrata pakla.

Ograničili smo se –
na ograničene.

Nismo mi ludi.
Tako smo sklepani.

Nema razloga da se ustežete.
Vlast nam je raspojasana.

Kad pamet napusti vrhove,
narodu ništa nije ravno.

Ništa nismo izgubili –
osim tlo pod nogama.

Život je skup.
Sve je otišlo u bescenje.

Svega mi je dosta.
Dajte mi od svega dosta.

Neki još imaju dilemu:
Da li i u lošem učenik treba da nadmaši učitelja?

Nema više kukumavki.
Biće lelekanja.

Vođa nam širi vidike.
Otvora vrata pakla.

Kocka je bačena.
Na kockare je red.

Ništa lepše od kuća velikih –
kada su daleko od naših.

Masa je sve ono što se da oblikovati.

Sve nam lošije ide,
jer vreme radi i u neradne dane.

Ključ za izlaz iz naše krize je u živom blatu.

Ne mešajte nam se u posao.
Pametujemo.
Još napredujemo –

pomoću štapa i kanapa!

**Svi smo mi nekakvi,
samo je On nikakav.**

Od nekih klada ni iver ne pada.

**Ne pravite od nas budale.
Činimo mi to i sami.**

**Svakome prema zasluži:
proizvođačima – žuljeve,
administraciji – šuljeve.**

Ovo bezakonje je po zakonu!

**Na ovim prostorima,
tuđa nesreća je drugo lice vedrine.**

Namagarčeni padaju i s magarca.

Nema tih para za koje ne bi prodavali – zjale.

**Iako nismo makli od početka,
dovde smo dogurali rutinom praznine.**

**Kod nas tuku one koji vuku,
a kite lenje i site!**

**Sve ima veze jedno s drugim.
Samo je ova vlast bez veze.**

**Zato što mnogo gutamo,
jedva preživljavamo!**

**Iako smo udarili o isti zid,
pogledi su nam različiti.**

**Vi nama kule i gradove,
mi vama sve po spisku.**

**Nema više krpenjača i klisa,
sve više se igraju žmurke.**

**Iako nisu kročili na scenu,
i stolarima daske život znače.**

**Dok prođe kroz užarene glave,
izgubi se svaki smisao.**

Obrni, prevrni, naša kaljuga je najlepša.

**Kamo sreće da umesto mozgova izvozimo sirovine.
Gde bi nam bio kraj?!**

Iako je naš, glas razuma o koncu visi.

**Nema dogovora.
Svakome je do govora.**

**Nešto ne štima –
knjige donose brige.**

**Sve smo stavili pod lupu,
a lupa ko kad hoće.**

**Pre nego smo izolovani od sveta,
neki đavo je ušao u nas.**

Dok jedni rade, drugi ne pitaju za cenu.

**Kod nas ne udara lud na zbunjenoga.
Kod nas svako svakoga zbunjuje.**

Kod nas istina obija pragove.

**Jednima meso, drugima kosti –
to je jedinstvo suprotnosti.**

**Nema govora –
Radi se bez pogovora.**

**I u našoj krčmi bi se lakše disalo,
kad bi skinuli ove ludaje!**

Kod nas je Deda Mraz stigao s mečkom u džaku.

**I kad smo se kretali u krug,
On je bio prvi.**

Branimo se znanjem, a ne zvanjem!

Ni makac dalje, dok nam je inat osnovni alat.

**Teramo mak na konac.
Rešili smo da preživimo po svaku cenu.**

**Neki rukovodioci ne vide dalje od nosa,
a i nos nemaju!**

**Nema mu pomoći –
svima deli lekcije.**

**Nije da se kod nas malo radi –
kod nas se i ne radi.**

**Vlast radi sve po ključu,
po kome su neki uvek kalauzi.**

**Kuća nam na drumu,
a drum između pravde i krivde.**

Tek kad sam progledao, pao mi je mrak na oči!

**Priroda je pravična –
budale je ravnomerno rasporedila.**

Ne brinite, onostrano je na našoj strani!

**Već danas krećemo u bolje sutra –
projektovanim brzim prugama.**

**Smanjiše nam državu –
da lakše oberemo zelen bostan.**

**Otkad su vode izgubile moć,
njihova sigurna zaštuita je san
o moći u krevetu.**

**Skinuli smo maske.
Bal može da počne.**

**U demokratskim režimima,
svi koji progledaju
vide svoga boga.**

Ako nas izvuku iz bubnja – preživemo!

Podelili su nas.

Ostatak je nula.

Prolupavanje čelnika je normalna pojava,
u koju više niko ne sumnja.

Kad nemamo za šta da se uhvatimo,
mi se međusobno 'vatamo.

Naša java je poljana crna, iluzionista puna.

U hodu za izgubljenim,
izgubili smo i viziju budućnosti.

Naše velike tikve prazninom odzvanjaju.

Raspamećeni narod, u zadnji čas priziva vlast –
da se dozove pameti.

Padoše mi na pamet ovi –
što nikako da padnu.

Ako diktatoru padnete za oko,
ne ispuštajte ga iz vida.

Našu liniju života zaklanja senka
balkanskog mentaliteta.

Bolje gladan bit',
nego života sit.

Vreme sudi – i kada "teku" med i mleko.

Od muke su nam i orlovi pobeleli.

Kad se dokopao zlatnih poluga,
naš vođa je pomerio pameću.

Nisu samo izbori namešteni.
Namešteni su i kandidati.

Nije on rođeni lopov –
kasnije je počeo da krade.

Ne smejemo se mi kao ludi na brašno,
ali u ovoj ludnici samo nas to raduje.

**Mi i noć uračunavamo u dan –
do svitanja.**

Nije u redu da se i čuvari reda unerede.

**Tek što naučismo da radimo,
uvedoše nam sankcije.**

Naš prozor u svet je odpozadi.

**Ne shvatam vođinu tendencioznost:
Čemu samo porazi i porezi?!**

**Svi koji misle,
zlo nam misle?!**

**Smetao im je moj jezik –
na kome ni dlaku nisam imao.**

**Kod nas se ne krade.
Kod nas se odnosi.**

**Iskoristili smo priliku.
Dotakli smo dno života.**

**U smutnim vremenima se zabroje i oni
kojima su sve koze na broju.**

**Odneli su sve što su mogli.
Ostavili su nam kule i gradove.**

**Tek kad nas je zajašio,
vođa je izgubio korak.**

**Skupo plaćamo svako udaranje
kamena temeljaca.**

**Ako se po jutru dan poznaje,
vreme je za ustajanje!**

Piši kao što govoriš, a čitaj me i između redova.

**Dobili smo izbore,
a izgubili kompas!**

Sve što ste čuli da se kod nas dešava,

je tačno i ubitačno!

**Gledano od oka, krugovi pakla su naši motivi –
kružnog toka.**

**Njih ima kad god hoćeš,
nas i kada nećeš.**

**U carstvu mraka sviće,
samo na mitinzima.**

**Takvo je vreme: čim velikom pukne film,
maloga proguta mrak.**

**Povećanje egoizma, povećava i osećaj
da se može živeti i bez slobode.**

Ako vam se otme reč, može i glava!

**Ne sledite nas.
Sve smo znojem stekli.**

**Sve se manje rađamo,
sve više porađamo.**

**Osnovna nepoznanica je:
Zašto smo morali da ukrstimo koplja?!**

**Ne sudite mi,
ovakav život nije moj izbor!**

Optimisti, zasucite rukave!

Traseri naših puteva su ograničeni.

**Ako uskoro ne progledamo,
videćemo svoga boga.**

**I posle tesno skrojenog,
pritežemo kaiš.**

**Narodu najteže pada svakodnevno bombardovanje –
budalaštinama!**

**Treba imati ludački apetit,
pa gutati našu stvarnost.**

Glas gladnih je moguće samo na vrhu ne čuti!

**Dabogda imao pa netao
je prevršilo svaku meru.**

Zbog gladi živi se pojedosmo.

**I mene su porazili uspesi –
i oni kojima sam davao.**

**Ljubav i "patriotizam" ne znaju za granice.
Graniče s ludošću.**

**Ne možete mi ništa –
samo to ste mi ostavili!**

**Prepoznao sam ga –
po maski.**

**Vođini psi neumorno laju.
Nagoveštavaju šarenu lažu.**

**Kad god u glavama velikih proključa,
mi smo u loncu.**

**Unutrašnji neprijatelj ne miruje.
Traži hleba.**

**Nismo mi za bolje –
bolo bi nas.**

**Moj pas se ugledao na ljude –
lizao me dok sam mu davao.**

Naša tradicija je naša uteha.

**Sve što dođe preko veze –
nema veze.**

**Glave GORE.
GORE ne može biti!**

**Moj komšija je na visokom položaju –
dvorska je luda.**

Sve je bilo u redu

dok nisam počeo da merim.

**Nije mi pravo –
što je pravo u rukama jačih.**

**Mi se problema začas možemo rešiti.
Sa njima smo na ti.**

**Ja imam ljudska odličja.
Odlikovanja dajte onima koji to nemaju.**

**Kad sam pao, jedino je pas ostao –
da me brani od prijatelja.**

**Kriza morala se preobrazila –
u tezu moranja.**

Što nam je zemlja manja, glad je veća.

**Najveći neprijatelj vlasti je vreme –
kad ona gubi osećaj za ljude i vreme.**

**Usavršen je sistem obmana –
da se Vlasi ne sete.**

**Izgubili smo medijski rat,
a dobili "nezavisne" medije.**

**Grabimo ka vrhu –
čekaj nas, Sizife!**

**Vlast koja sebe laže,
nema sistem laži.**

**Danas je lepo biti umetnik –
ako imate od čega da živite.**

**Problem naše krize nije u originalu,
nego u originalnosti.**

**Nije mi što su odskočili,
nego što su mi doskočili.**

**Ne jurite nas,
sačekaćemo vas mi – na krivini!**

**Tek kad je sebe uhvatio u laži,
počeo je da napreduje.**

**Neizgovoreno, a primenjeno:
"Ne sme niko da vas bije –
osim moje policije!"**

Sila boga ne moli, a tvrdoglavi silu.

**Ovaj mrak jede sve.
Nepokorne najslade.**

Bolje vo na ražnju, nego na položaju!

Mi dobro potkovane držimo u štalama.

**Čuvajte se nas,
mi sve gutamo!**

**Naš vođa od drugih odudara.
To mu je od udara.**

**Ovo je zemlja doušnika.
Svima nam je voda do ušiju.**

Previše je volova, a mesa ni za lek.

**Ako ničim ništa ne izazivate,
izazivate ozbiljne sumnje.**

**Hoćemo u bolje sutra.
Ovde nas ne drži mesto!**

**Nećemo više klečati.
Gazi nas vreme!**

**Ko bogato seje,
to mu se ne uzima kao olakšavajuća okolnost.**

**Ostavite se rešetaka!
Njima se ne otvaraju vidici.**

Obično se u lov na jelene polazi od srna.

Kod nas prednjače oni što razvlače.

**Nema ništa džabe –
badava vam sve.**

**Mi smo vidovit narod –
videli smo svoga boga.**

**Kad su mu prilepili etiketu,
on je odlepio.**

**I mi imamo trkače.
Oni su konji.**

**Neka vama kule i gradovi,
nama dajte garsonjere.**

**Nije za svakoga sve –
za neke je ništa.**

Bolji život je izlaz iz naše krize.

**Mogli bi oni bez nas
kad bi imali koga da nasamaruju.**

**Sapleli smo se slučajno,
i posrnuli moralno.**

**Nismo mi loši plivači,
nego smo sami sebi teški.**

**Bolje da nas pitate,
nego propitujete.**

**Ne činite dobro –
ako svakome činite dobro**

Kod nas je preko reda i kraj došao na početak.

**Pljunuo bih ga,
samo da skine masku.**

**Svanulo nam je –
na ivici ludila.**

**Pametnih je danas na svakom koraku,
a mi se samo za budale hvatamo.**

**Dobili smo platu.
Kuća časti!**

**Idu bolji dani.
Stići će malo-sutra!**

**Džabe dižete belu zastavu,
kad ste u crnom tefteru.**

**Mogu oni šta hoće,
ali naša leđa više neće!**

**Jedino mi se pas radovao.
Nije znao da napredujem.**

**Položio je ispit zrelosti.
Pronašao je rupu u zakonu.**

Terao bi nas još maler, ali je i on skrenuo.

Nije u redu da za šećer i zejtin zbijamo redove!

**Teško podnosimo ovo vreme.
JUL najteže!**

Kad izgubismo meru, uzeše nam meru.

I kad lešinari nad nama kruže, mi pišamo u etar.

**Sa kriminalcima nema šale.
Oni rade ozbiljno.**

**Sve nam se dogodilo –
u međuvremenu.**

U laži velikih su dugačke noge!

**Za saplitanje vođe,
alibi bi mogao biti
traganje za izgubljenim.**

**Kada kola pođu nizastranu,
treba promeniti kočijaša!**

**Ne gledajte na sat.
Kasno je!**

Mi imamo najduže zaobilaznice istine.

**Njih zovu.
Nas prozivaju.**

**Ma kolika bila,
slava ne sme biti štit!**

**Sunovrate se svi
koji su u službi narodu
koji ne služi istorijsko pamćenje.**

**Od kako je okrenuo ćurak naopako,
naš vođa je postao poznat i u svetu.**

**Vlast pospešuje proces truljenja.
Obezbeđuje plodniju budućnost.**

**Stramputice su neodoljive zavodnice
naših vodećih vizionara.**

**Teško se stiže u svetliju budućnost
ako biramo do potpunog smrkavanja!**

Kad je dobio reč, izgubio je glavu.

Pucanj u prazno pogodio je vođu u glavu.

**„Bog je jedan!” –
reče On, i ode od ogledala.**

**Loš brod smo izabrali –
zato smo u pogrešnu luku pristali.**

**Nije on naš.
Mi smo njegovi.**

**Izveo je duhovnu revoluciju –
kandidovao se za vođu.**

**Sve je poskidao.
Na njega je red.**

**Nekad su nam davali kapom i šakom,
sada dobijamo samo šakom.**

Pljunuti je otac.

**Mora brzo doći kraj –
stavljen je prejak akcenat na početak.**

Našem mentalitetu je drag sjaj padalica.

Preobražavanje političara je zločin – bez kazne.

**Više se ne igramo.
Sve smo izigrali.**

**Najduže opstaje vođa
čiji je narod zahvatilo beznade.**

**Istina boli.
Zato je ne treba saopštavati narodu.**

Pamćenje često sapliće i narode.

**Samo mi udvostručujemo privredni rast –
prinudnim odmorima.**

**I danas važi deviza:
Čiji barjaci, toga i barjaktari.**

**Naša crna kutija je u rukama onih
koji nam dadoše jabuku razdora.**

**Miševi kolo vode
i kad se mačke prejedu.**

**Kako da Marko ode u legendu,
kad Šarci sve popiju?!**

**Naše glave više nisu u torbama.
U glasačkim su kutijama.**

**Na biračkim mestima ćete shvatiti koliko je sati –
kad vidite ko su kandidati.**

Od izbora do izbora, nema nam izbora.

**Izbori su pitanje dana, a kada će dan
zavisi od dužine noći.**

**Ne fali nam ništa.
Njega su nam pune kuće.**

**Kod nas se kriminalci ne množe.
Uveliko se razmnožavaju.**

**Sve se izobličilo.
Život je postao politika,
a politika čisti seks.**

**Na ovim prostorima deobe počinju
deobama mišljenja.**

Mora je tražiti izlaz iz našeg lavirinta.

**Poskupeli su lekovi,
a i, neki, lekari nisu džabe.**

**Kod nas su u igri niski igrači.
Teško igraju glavama.**

**Odali su mu priznanje.
Priznali su da su ga odali.**

**„Svet je mali, srešćemo se još!” –
ču se glas ispod giljotine.**

**Svaka naša pobeda mi teško pada.
Znam da je naduvana.**

**Iz knjiga zapisnika najbolje se vidi
koja nas je budala dovde dogurala.**

**Najavljuju promene.
Izgleda da će crne slutnje biti najpreciznije.**

Standard nam je – ubibože vladu.

Zid ćutanja zaklanja naše crne slutnje.

**Naravoučenije je deblji kraj
koji se ne obija samo o tvrde glave.**

**Vlast koja ne vredi ni lulu duvana,
i nju brzo ispuši.**

Svi su se ogradili od nas.

Hvata strah od tolikih ograda.

**„Država je ozbiljna stvar!” –
govore prazna creva.**

**Lako je dobro biti.
Ne treba uopšte biti!**

**Lako je propasti.
Treba probiti led.**

**Samo voda bez ukusa
ide glom u jagode!**

**Naš vrh je došao k' sebi –
tek kad je naravoučenije izvukao iz pepela.**

**Mi smo za korenite promene.
Ne za korenje!**

**Pošto smo sve uprskali,
I stvarnost smo izbezobrazili!**

**Olakšali smo se –
izabrali smo vođu.**

Džabe nam sve, pa se džabe i kurčimo.

Oprez, našem Crvenom banu je pao mrak na oči.

**Kakva su ovo vremena,
svi smo u velikoj nuždi?!**

**Zauzdajmo se,
pre bega u moguće.**

**Kad god sam pišao uz vetar,
odužio mi se.**

I kad vam prigusti, ne jedite se!

Svi koji mrse muda, ozbiljno rovale.

**Kad god nam se diže na tuđine,
pada nam natalitet.**

Dok vi u vrhu svirate,
saznaćemo da li vas još neko šiša.

Kad posustanem, mogli bi i da me uhvate!

Pre nego je proključalo,
vođama su se iskrivile slike.

Ne razgolićujmo se –
neprijatelj se uvukao u naše redove.

Pada nam natalitet.
Opet prodajemo muda za bubrege.

Kad god nam ga uteraju,
nemamo osećaj straha.

Gledano iz određenog ugla,
svi trouglovi su isti.

U vladi je sve moj do mojega,
pa ne znam kome da se obratim.

Vulgarizovali smo stvarnost.
Sve zovemo pravim imenima.

Diplomatija je i kad vam se neko popne
na onu stvar, a ne smeta vam.

Tek kad smo se totalno upišali,
shvatili smo odakle vetar duva.

One koji su rano ustajali, pojeo je mrak.

Bez dobrih jaja nema ni nosilja.

Ako hoćete da se slikate,
prvo marate da se namestite.

Naš optimizam bazira na impotentnim organima.

Kad vam pomere dupe,
svejedno je kakvu vam fotelju nude.

Nije se vodi nakrivilo.
Nakrivili smo mu ga.
Raspravu o povećanju nataliteta

započeli smo u vreme kada nam je sve palo.

Ne drže do mene.
Drže onoga do mene.

Dizati glavu,
ne znači i imati muda.

Mi bitku s vremenom vodimo
s uprskanim motkama.

Nisam hteo da se odreknem nekih ljudi,
ali ne znam koji mi je moj?

Između čekića i nakovnja smo –
zbog velike nužde.

Za pad nataliteta,
krivi su i oni što su rano pali.

Kad god nam se neko veliki ispreči, setimo se kondoma.

Ne vucite me za jezik,
već pišam uz vetar!

Uvek smo u pravu,
kada nam dođe iz guza u glave.

Imam Sidu.
Nemam alternativu.

Svi koji nose jaja, nemaju muda.

Jeste da smo ih pojeli,
ali i dalje smo u govnama.

Žene ne treba proučavati.
Treba ih odmah startovati.

Lako je s teškim ženama,
teško je sa lakima.

Žene su za dužu formu.
Ne vole haiku.

Žena koja vam se odmah da, zna šta hoće –

isto kao i ona koja to odmah neće.

**Probajte život,
smrt vam ne gine.**

**I konačno:
Da li je i u raj, kraj na kraju?!**